

najglobljo in najdaljšo jamo (77/44 m). Levi ima fetiš na mah, ves čas nas je zapraševal in opráševal.

18:40 – KURC, NIČ NE BOM PISAL.

Niti ene jame. Ful podrtih smrek. Medvedi.

02:07 – Bil je romantičen dan. Mudili [?] smo se po zelenih gozdovih. Opazovali smo moč narave na ravnih odzivnikih bioloških teles na gravitacijo. V našem primeru je že določen piš povzročil večjo spremembo teh naravno določenih sprememb in hkratek hkrati povzročil neprehodnost do točk interesa.

//=\

L FAKING' VETROLOM JE ZJEBAL DREVESA, KI SO POVZROČILA OVIRATLON O DO SAME JAME. JEBEŠ FAKIN' VETROLOM, BROH.

Če potegnem črto, ne potegnem kokaina, ampak se prebijem preko kapitalcev do vina točke, ki povzroči nemir. Diba danes ne spi, razmišlja o Špelini razpoki.

Ekipa Diba je ustavila na cesti in odšla gledat lidar točko. Narava se jim je prebudila in nastavila več preprek v obliki vetroloma. Prebrodili so veliko ovir in naleteli na KURBE RAKEK (nas?)! Pogoltnili so goro ponosa in se soočili z nami ter sprejeli sočlane za člane.

Ko sem prišel ven iz NAJDALJŠE, NAJGLOBLJE JAME, sem občutil zadovoljstvo, da bi si ga metal na roko.

Jebemti: Tomac in Diba imata orgije glede imena dneva. Rana ura zlata ura jaz pičim spat.

Avtorji neznani, prepisala in uredila Špela Borko

KANINSKI DNEVNIK 2018 (28. 7. – 5. 8. 2018)

Vsake oči imajo svojega malarja, zato govorim le zase, a letošnji Kaninski tabor je bil eden izmed slajših. Poleg odličnih jam in metrov smo nanizali vsaj štiri nepozabne zabave, v dolino pa prinesli polno lepih, že sfiltriranih spominov – utrujajoča žimarjenja in nočna klicanja jelenov se pač niso zgodila. Na taboru se je zvrstilo 48 oseb, od tega tudi 5 tečajnikov. Sledi (v večji meri) necenzuriran prepis dnevnika, za katerega upam, da bo k obisku tabora pritegnil še kakega člana.

Sobota

Prvi dan nas je na taboru 33. Predžurka je preseгла standarde: vrgli so nas iz prvega lokala že pred prvim

1. 5. 2018 – Peti dan tabora – Dan objokanega slovesa

16:58 – Vstali smo bolj pozno. Andrej je šel ob 5:50 v dolino pomolzt kravo in je bil do desetih nazaj.

Ena ekipa (Garmin, Vid, tečajnica Nika, Jure) smo šli širit jamo s ful prepiha, o katerem je bilo napisanih še in še hvalospevov. Prišli smo tja, malo pokali, se pokakali, odločili, da je zadeva brezupna in šli stran. Prepiha ni bilo, sumimo, da so bili sočlani netrezni, ko so ga čutili.

Potem smo šli še do ene lidar točke, preveč nategnili eno nejamo, nabili en svedrovec in zmetali par skal v sosednje (registrirano) brezno. Malo smo bili zmatrani od včeraj, Garmin je dobil poziv za povratek v dolino in nekaj čez tri smo že bili nazaj v BAZI.

Vreme se je skisalo.

17:04 – Marina, Stari, Đuro, Nataša in Diba smo šli na teren okoli Dednega vrha. Že takoj na začetku smo izgubili Starega. Ostali smo obhodili vrh in našli eno celo jamo! Izmerili smo jo. Nato smo hodili, hodili in hodili. Našli nismo nič. Niti jame niti medveda. Stari se je našel pol ure po tem, ko smo ostali prispeli do avta.

That's it, that's all!

17:09 – Prosili smo za zaključno besedo predsednika, a naše želje niso bile uslišane. Morda pa naslednje leto.

Gremo počasi domov.

pivom. Nato smo popivali v Kaninskih legendah, nakar so še tam zaprli. Anže, Diba in Vid so se odpeljali v Črno Ovco. Vid pravi, da je vesel, ker je bil z Anžetom, ki je tako odgovoren. Diba je okoli 2h zjutraj pricepetal nazaj – bežeč pred katastrofo. Anže se je pripeljal enkrat zjutraj. Vid pa je zapel 30-letno Koprčanko in nato pijan vozil njen avto do A postaje. – cenzura – ... Pot na hrib je bila boleča.

Prva ekipa: Diba, Anže in Bor so že v P4. Vrnejo se v ponedeljek. Napeljali bodo kabel in raziskali naprej. Ostali so šli z njimi, ali pa po vodo. V taboru je mirno. Megličasti oblaki se podijo sem ter tja. Garmin je že nap..dil vse in zahteval red – ni ga!

Spremljevalna ekipa – Anžetove šerpe – so se vrnil v tabor. Anže je pozabil čelko in levo rokavico, Boru ne dela luč, prasico s plezalno opremo so pustili v taboru. Krajnc pravi, da bo kilometer novega, glede na kaos.

Nedelja

Ob 8:00 je prva ekipa na poti v jamo. Nezaslišano! Gilly, Lanko in Vid so šli v P4, na -600 v podor (Črna Lukna), loviti kondicijo.

9:30 Druga ekipa – Uroš, Matija, Beki in Lojze se že nekaj časa odpravljajo v P4 fotografirat. Tretja ekipa – Nika, Matevž, David in Špela bomo šli v Ledene žlebiče. Četrta ekipa – Garmin, Klemen, Flis in Jure gredo v Surovko. Torej, polna zasedba, vsi v jame in eno kladivo na cel tabor!

Fosilna dvorana v P4 (foto: Matic Di Batista).

Tretja ekipa je ugotovila, da so žlebiči zasuti, zato je šla okrog ovinka, registrirat eno 50-metrco, nato pa še eno čurko na položajih pod Malim Babanom. Nato so našli še misteriozni neregistrirani I. Četrta ekipa je dognala, da je v Surovki preveč ledu. Potem smo šli tolčt v TA-1. Kranjc je preopremiljal. Prva ekipa: delni uspeh. Preopremili smo tri vrvi in se obrnili ob 13h. Robo smo pustili pred Olimpijsko normo.

...¹

Ponedeljek

Ekipa Sončni Kanin (Doroteja, Matija, Nika, Špela in David) je šla v misteriozni neregistrirani I. Odkrili smo, da gre za 40 m globoko jamo z zelo lepim spranim breznom z mnogimi malimi pritoki. Prav tako smo odkrili relativno nov svedrovec, ki priča o nedavnem obisku. Brezno se konča z (domnevno) ledenim čepom. (opomba: kasneje se je

izkazalo, da gre za jamo Čeladarko, z zgrešenimi koordinatami). Pintarjeve jame pod Malim Babancem nismo našli. Kljub trudu se nam je izmuznila.

Tabor so zapustili: Darja, Domagoj, Bor, Nika in Nataša. Prišel je Klok z ogromno toaletnega papirja.

P4 (foto: Matic Di Batista).

A-ekipa: Flis, Matevž in Vid smo šli v TA-1. Kopali smo meander na dnu, kjer smo naredili okoli 4 m avtoceste in nekaj nadaljnjih metrov navadne ceste. Do ovinka manjkajo še trije člani, tam se obeta razširitev. Jedli smo gobov pire in zelenjavno prikuho. Nazadnje smo se zarili še 15 m višje, a smo imeli preširoka ramena. Naslednjič se vračamo z nežnejšim in/ali tretjim članom.

Torek

Ekipa Doroteja, Klemen in David smo šli v Škedneno jamo. Garmin jo je pokazal Klemnu, ki nas je vodil do tja. Klemen in David sva opremljala in (ponovno) raziskala jamo. Jama je namreč že dlje poznana, a nikoli registrirana. Sledi prelomu v smeri Velikega Babanca. Sledijo si brezna/brezenca in horizontalni prehodi različnih dimenzij.

Nasmeh do ušes (foto: Matic Di Batista).

¹ Nakupovalni seznam za v P4, ki ni vreden Glasu podzemlja.

Dvorane imajo visok strop. Obrnila sva se zaradi pomanjkanja vrvi in pritrdišč. Vrniti se moramo z merilnim kompletom.

Flis, Matija (rodo) in Anže odšli na sprehod do B postaje. Spotoma Jukiju pomagali odnesti stvari in ostale smeti. Zatem smo odšli na D na pivo in mimo Skalarja nazaj v tabor. Uspeh!

Še dobro, da ni ferajnova ... (foto: Špela Borko).

Prišleki: Ester, Aja, Maja, Cyril. Odišleki: Klok, Juki, Svit.

Diba in Špela sva izmerila P3 in P2 ter P5. Oblajala bivake – naš je najboljši!

Nedelja do torek: foto ekipa je fotografirala do Hustona. Vmes je začelo zmanjkovati baterij in prestavili smo fotografiranje na ponedeljek. V ponedeljek se je fotograf slabo počutil in ostali smo na bivaku ves dan. V torek smo se začeli vračati. Počutje je bilo ok in fotografirali smo preostale dele. Ven smo prišli po 12 urah.

Sreda

Prišla ekipa iz P4 (opomba: vmes se je ekipa na dnu že zamenjala, a so pozabili na dnevnik) – Gilly, Lanko, Jure. Iz jame smo hodili 7 ur 15 minut. Na poti smo srečali naslednjo ekipo (Klemen, Vid, Fonzi, Diba, Špela). Vid je gledal joške. Lačni smo. Beki kuha pašto. Jedli bomo. Jama gre nazaj. Našli smo naprej, jama je na našem čelu odprta.

Zgodaj zjutraj smo se na teren odpravili ekipa Anže, Matevž in Maja. Iz tabora smo odšli ZGODAJ ob 9:56 ter odšli do P4. Tam smo se stacionirali in odšli do čurke pod P4 – NM54. Odkopali smo vhod in uleteli v čurko. Jame je cca 30 m. Jama je za zmerit! Matevž je opazoval Anžetovo Miki Miško. Nato smo odšli do P5, ga preopremili, raz... .. ino in splezali 10 m navzdol. Jama je za zmerit! Nato smo

odšli na SKD: Spoznavanje Kanina in Družbe, pod mentorstvom Anžeta, k zveznikom in Novomeščanom, kamor smo se zatekli pred neurjem. Zvečer smo izvedeli, da je za mizo kot, kjer je Ana hotela posiliti Matijo. Aha, slemerji so bili. Dodatek: Glave bolijo še dolgo v jutro. Kurc pa ta alko, pa pir, pa vin, pa travica.

Četrtek

Anže, Matija in Lanko smo odnesli nekaj smeti v dolino. Maja je tam odšla štopat, Anže in Lanko pa sta opravila malo odisejado s številnimi preobraty. Preko Kaninskih legend, bara na letališču, D postaje, ferate, Skalarja in Dolenjskega tabora sva nazaj prišla približno ob 22h. Malo polomljena (bojne rane) in še kar vesela. Akcija je bila uspeh. Anže je enkrat sredi ferate prišel na briljantno idejo, da bi nam he..... pripeljal pivo in zadevo izpeljal. V petek zjutraj jeer pripeljal 4 platoje piva.

Beki in Jure sva šla v Bovec. Tamkajšnja lekarna je odprta takole: 8:00 do 12:00 (z odmorom za malico od 10:00 do 10:30) in od 15:30 do 17:00. Zato sva zamudila žičnico za nazaj. Gor sva bila v 2 urah. Aha, pa stuširala sva se.

Prinesli smo vodo, zdaj pa igramo tarok.

Matevž in Lojze sva šla ob 6:00 na Kanin. Ob 10:00 sva bila nazaj v taboru. Ob 11:00 smo s Flisom in Cyrilom odšli v TA-1. Prekopali smo dva ovinka v meandru na dnu. Vrnili smo se ob 19h. Znosili smo enormne količine šodra in naredili še več novega šodra. Akcija je bila uspešna.

Petek

Zjutro točno ob 9:00 je he..... dostavil 4 platoje piva (2 zelena in 2 rdeča).

Uroš, Matevž in Ester smo odšli izmerit morebitne jame, ki smo jih ob pregledovanju terena odkrili Matic, Špela in

Na roke (foto: Ester Premate).

Matevž. Izmerili smo jamo z delovnim imenom Luknja nad potjo 1 in jo poimenovali K100 (dolžina 72 m, globina 30 m). Nato pa še Jamo nr2 in jo poimenovali K101 (dolžina 18 m, globina 16 m).

Zadnja P4 ekipa je prišla ven. Naj tečajnika sta bila navdušena nad zretjem »na jurja«. Če bosta tako pridna, bosta kmalu tudi sama šla do -1000. Ven smo rabili med 7 in 9,5 ur. Klemzi je strgal stopno zanko in pokvaril luč na čeladi. P4 je 300 m daljši. Zvečer je sledilo prepiranje z Zombiji – bilo je lepo.

Sobota

Diba, Vid in Špela smo šli do P4 in vanj zmetali vso preostalo vrv. Diba je šel do zvez(d)nikov, midva pa v P5. Izmerila sva ga in se odločila, da ni perspektiven. Nato je Vid zaril v vsako škrapljo po poti do NM54. Eno nadaljevanje sva uspešno zasula, ostalo so bile le škraplje. Nato je Vid raziskal škrapljo številka 23, jaz pa izmerila NM54. Sedaj pijemo.

Beki, Uroš in Jure smo šli v Meglice pogledat, kam gre prepah, a ga nismo našli. Jama se na dnu zapre, očitnih oken ni. Smo pa našli nekaj smeti iz poznih 80-ih in preminulega netopirja. Potem smo šli še 20 m višje, v jamo, ki jo je našla včerajšnja ekipa. Namerili smo 50 m, jama se

na dnu popolnoma zapre, označili smo jo s K102. Sedaj pijemo.

Nedelja

Pospravljanje tabora, neverjetna količina smeti in ostale piz....je.

9:33 – pospravljanje se še ni začelo

9:34 – ošilil sem svinčnik

9:41 – prišla je Špela

9:42 – že je kruh s sirom

9:44 – Krajnc je prevzel komando

9:45 – prišel je Vid aka Sveder

10:35 – dogaja se

Na taboru smo se za več ali manj časa pojavili: BaCiYukiji (10 kom), Jure, Beki, Uroš, Bor, Diba, Garmin, Nataša, Gilly, David, Anže, Teo, Lojze, Ester, Vid, Matevž, Nika, Klemen, Maja, Aja, Flis, Matija jr., Matija, Štefka, Cyril, Lanko, Franček, Dorotea, Domagoj, Darja, Simon (DRPŠL), Andrej, Klok, Stari, Marjan, Marina, Metod, Mare in Špela.

Skupinska (foto: Ester Premate).